

[Lannung.]

og fyldt af skuffelser, må tilfredsheden ved at være med dertil til gengæld være så meget større.

Jeg opfordrer til at fremme ratifikationen af Europarådskonventioner, som Danmark, i nogle tilfælde for længst, har tiltrådt.

Vi står over for en stadig ynglende mangfoldighed af europæiske institutioner, der delvis beskæftiger sig med det samme, men vel at mærke med en effektivitet, der er omvendt proportional med institutionernes stigende antal.

Enkelte af os deltog i Parismøderne i midten af december, hvor der i en udvidet weekend holdtes møder foruden i Europarådets fællesudvalg bl. a. i Europarådets ministerudvalg og NATOs ministerråd, og tillige var der møde under OEEC m. fl. Der var en sådan rigdom af møder på højt plan, at selv England, der har fundet det nødvendigt nu at have fire ministre for udenrigske anliggender foruden to for Commonwealth, dårlig kunne være repræsenteret alle vegne. Det siger sig selv, at her er en sanering og rationalisering mere og mere påkrævet.

Jeg vil gerne slutte med et par bemærkninger af mere teknisk art vedrørende Europarådet. Vi har for nylig i et underudvalg under Europarådet beskæftiget os med spørgsmålet europæiske tjenestemænd og bl. a. spørgsmålet om, hvilke privilegier der skal tilkomme tjenestemænd under de europæiske organisationer i forhold til det land, hvori den pågældende organisation har sin virksomhed. Der var vidtgående enighed om, at det rimelige måtte være kun at indrømme de for virksomheden strengt nødvendige privilegier. Opholdslandets domstole bør i almindelighed have jurisdiktion over alle handlinger, der ikke netop refererer sig til udførelsen af den pågældendes embeds- eller tjenestepligt, og jeg må have lov til at henstille til udenrigsministeriet til velvillig overvejelse, at man, når og hvor man møder dette problem, stiller sig på denne, om jeg så må sige

sparsommelige linje i henseende til at yde privilegier.

Må jeg henstille, at denne principielle linje også følges, når det drejer sig om almindelige diplomatiske missioner. Efterhånden som de er blevet flere og flere og deres medlemsstab talrigere og talrigere verden over — der er jo sket en voldsom inflation på dette område — er der god grund til at overveje en revision af privilegierne, når mulighed gives.

Det bliver mindre og mindre rimeligt, at f. eks. færdselsloven og alt, hvad dertil hører, ikke skal gælde for det altovervejende flertal af medlemmer af en diplomatisk mission. Situationen er på grænsen af det helt urimelige, når politiet må lade spritbilister, der groft har overtrådt lovgivningen og eventuelt forårsaget alvorlige ulykker, gå endog uden spiritusprøve, fordi de pågældende har kunnet påberåbe sig diplomatisk urørlighed. Alle må vist føle det urimeligt, når, for at tage et konkret eksempel, en maskiningeniør, der arbejder som tekniker ved en dansk lufthavn, men formelt er ansat i en herværende ambassade, i et sådant tilfælde skal kunne unddrage sig ansvar efter dansk lovgivning. Det er dog, forekommer det os, et oplagt „vildskud“ på den diplomatiske inflations stamme.

Der er brug for en international ordning, hvorefter fremmede repræsentanters privilegier begrænses både for så vidt angår den kreds, de skal tilkomme, og de handlinger, der ikke skal være undergivet opholdslandets jurisdiktion. Det bedste ville vel være, hvis der kunne opnås en almindelig international ordning gennem FN; men i hvert fald henstiller jeg til overvejelse, at den danske regering i alle tilfælde, hvor man møder problemet, i internationale aftaler eller tosidede aftaler, vil gå ind for en begrænsning i det omfang, der er muligheden derfor. Derved ville megen og berettiget irritation i befolkningen undgås.

Med hensyn til spørgsmålet om lettelser af grænseformaliteter er der jo heldigvis sket stadige fremskridt under Europarådets